

ČESKÁ REPUBLIKA

**ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY**

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Vojtěcha Šimíčka a soudců JUDr. Miluše Doškové a JUDr. Karla Šimky v právní věci žalobce: **O., a. s.**, zastoupeného JUDr. Jiřím Voršílkou, advokátem se sídlem Opletalova 4, Praha 1, proti žalovanému: **Finančnímu ředitelství v Praze**, se sídlem Žitná 12, Praha 2, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 14. 6. 2005, č. j. 8 Ca 148/2004 - 55,

t a k t o :

Rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 14. 6. 2005, č. j. 8 Ca 148/2004 - 55, **se z r u š u j e** a věc **se v r a c í** tomuto soudu k dalšímu řízení.

O d ů v o d n ě n í :

I.

Včas podanou kasační stížností brojil žalobce (dále jen „stěžovatel“) proti výše uvedenému rozsudku Městského soudu v Praze (dále jen „městský soud“), kterým byla zamítnuta jeho žaloba proti rozhodnutí žalovaného ze dne 26. 5. 2004, č. j. 2663/04-130.

Stěžovatel ve své kasační stížnosti uvádí, že rozhodnutí Finančního úřadu v Kutné Hoře (dále jen „finanční úřad“) ze dne 8. 9. 2003, č. j. 45055/03/038920/0524, a rozhodnutí žalovaného ze dne 26. 5. 2004, č. j. 2662/04-130, kterým bylo zamítnuto jeho odvolání proti dodatečnému platebnímu výměru, jímž mu byla doměřena spotřební daň ve výši 1 725 584 Kč, jsou nezákonná a měla být na základě stěžovatelem podané žaloby

projednávané v řízení před městským soudem pod. sp. zn. 8 Ca 147/2004 zrušena. Na tato rozhodnutí o doměření spotřební daně obsahově navazují správní rozhodnutí o doměření DPH. S ohledem na nezákonnost rozhodnutí o doměření spotřební daně potom podle stěžovatele musí být nezákonná i tato navazující rozhodnutí o DPH, konkrétně platební výměr finančního úřadu ze dne 3. 11. 2003, č. j. 52938/03/038920/4619, jímž byla doměřena DPH z dodatečně vyměřené spotřební daně, a rozhodnutí žalovaného, kterým bylo zamítnuto odvolání stěžovatele proti tomuto platebnímu výměru.

Stěžovatel připustil, že rozsudkem městského soudu ze dne 2. 6. 2005, č. j. 8 Ca 147/2004 - 68, sice byla jeho žaloba proti rozhodnutí o dodatečně vyměřené spotřební dani zamítnuta, nicméně dodal, že on podal proti výše uvedenému rozsudku kasační stížnost a že předpokládá zrušení zmíněného rozsudku kasační instancí. Stěžovatel dále rekapituluje obsah této kasační stížnosti a navrhuje napadený rozsudek městského soudu ve věci DPH zrušit, a to z důvodu, že se obsahově opírá o – podle stěžovatele nesprávný – rozsudek městského soudu ve věci spotřební daně.

II.

Žalovaný ve svém vyjádření ke kasační stížnosti uvedl, že se s námitkami stěžovatele dostatečně vypořádal v odůvodnění rozhodnutí o odvolání. Městský soud se ve svém rozsudku zabýval všemi žalobními námitkami a podrobně zdůvodnil výrok svého rozsudku. Z těchto důvodů žalovaný navrhuje, aby kasační stížnost byla v celém rozsahu zamítnuta.

III.

Kasační stížnost je podle § 102 a násl. s. ř. s. přípustná a podle jejího obsahu jsou v ní namítány důvody odpovídající ustanovení § 103 odst. 1 písm. a) zák. č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního v platném znění (dále jen „s. ř. s.“), neboť stěžovatel namítá, že městský soud nesprávně posoudil otázku zákonnosti rozhodnutí finančního úřadu a žalovaného, a to v návaznosti na související rozhodnutí o vyměření spotřební daně.

Rozsahem a důvody kasační stížnosti je Nejvyšší správní soud podle § 109 odst. 2 a 3 s. ř. s. vázán.

IV.

Ze správního a soudních spisů (související spis vedený pod. sp. zn. 2 Afs 164/2005) Nejvyšší správní soud zjistil následující skutečnosti rozhodné pro posouzení důvodnosti kasační stížnosti: Dodatečným platebním výměrem ze dne 8. 9. 2003, č. j. 45055/03/038920/0524, finanční úřad stěžovateli doměřil spotřební daň z lihu a lihovin ve výši 1 752 584, Kč. Proti tomuto rozhodnutí podal stěžovatel dne 9. 10. 2003 odvolání, které žalovaný zamítl svým rozhodnutím ze dne 26. 5. 2004, č. j. 2662/04-130.

Vzhledem k ustanovení § 14 odst. 4 zák. č. 588/1992 Sb., o dani z přidané hodnoty, ve znění účinném do 31. 3. 2000 (dále jen „ZDPH“), který stanovil, že *podléhá-li zdanitelné plnění spotřební dani, základ daně zahrnuje i tuto daň*, pak žalovaný stěžovateli platebním výměrem ze dne 3. 11. 2003, č. j. 52938/03/038920/4619, doměřil daň z přidané hodnoty ve výši 379.628,- Kč. Proti tomuto rozhodnutí podal stěžovatel odvolání, které žalovaný zamítl svým rozhodnutím ze dne 26. 5. 2005, č. j. 2663/04-130. Obě tato rozhodnutí stěžovatel napadl žalobou.

Žalobu proti rozhodnutí o odvolání proti doměření spotřební daně městský soud zamítl rozsudkem ze dne 2. 6. 2005, č. j. 8 Ca 147/2004 - 68. Žalobu proti rozhodnutí o doměření daně z přidané hodnoty městský soud zamítl rozsudkem ze dne 14. 6. 2005, č. j. 8 Ca 148/2004 - 55. Proti oběma rozsudkům stěžovatel podal kasační stížnost.

Nejvyšší správní soud svým rozsudkem ze dne 10. 5. 2006, č. j. 2 Afs 164/2005 - 107 zrušil rozsudek městského soudu ze dne 2. 6. 2005, č. j. 8 Ca 147/2004 - 68 (tj. rozsudek ve věci rozhodnutí o spotřební dani) pro nepřezkoumatelnost a vrátil věc městskému soudu. Ten následně svým rozhodnutím ze dne 6. 2. 2007, č. j. 8 Ca 170/2006 - 146, rozhodnutí žalovaného ze dne 26. 5. 2004, č. j. 2662/04 - 130 (tj. rozhodnutí o odvolání ve věci spotřební daně), zrušil jako nezákonné.

V.

Nejvyšší správní soud přezkoumal napadený rozsudek v rozsahu důvodů uplatněných v kasační stížnosti a dospěl k závěru, že tato je důvodná.

Podle § 14 odst. 4 ZDPH, *podléhá-li zdanitelné plnění spotřební dani, základ daně zahrnuje i tuto daň*. Je tedy zřejmé, že zásadním předpokladem pro určení výše základu DPH, a tedy i pro doměření DPH bylo v předmětné věci dodatečné doměření spotřební daně. Vzhledem k tomu, že rozhodnutí o odvolání proti platebnímu výměru, kterým byla spotřební daň vyměřena, bylo zrušeno, nezbyvá než konstatovat, že mělo být zrušeno i rozhodnutí o odvolání proti dodatečnému platebnímu výměru ve věci DPH, neboť vyměření DPH ztratilo podklad pro určení základu této daně. Rozhodnutí žalovaného ve věci DPH tak neobstojí vzhledem k tomu, že nebyl pro jeho vydání řádně zjištěn základ daně, zahrnující i spotřební daň. Jak totiž shledal městský soud v rozsudku, jímž zrušil správní rozhodnutí žalovaného ve věci spotřební daně (tj. v rozsudku z 6. 2. 2007, č. j. 8 Ca 170/2006 - 146), v řízení před žalovaným nebyl v této věci řádně zjištěn skutkový stav. Ani DPH proto nebyla vyměřena v souladu se zákonem, neboť pro rozhodnutí o ní chyběl skutkový podklad, vycházelo-li rozhodnutí po skutkové stránce zcela z rozhodnutí o spotřební dani.

VI.

Vzhledem k výše uvedenému tak Nejvyššímu správnímu soudu nezbylo než rozsudek městského soudu zrušit a věc mu vrátit k dalšímu řízení, neboť kasační stížnost stěžovatele byla důvodná [§ 103 odst. 1 písm. a) s. ř. s.].

VII.

Zruší-li Nejvyšší správní soud rozhodnutí městského soudu a vrátí-li mu věc k dalšímu řízení, je tento vázán právním názorem vysloveným Nejvyšším správním soudem ve zrušovacím rozhodnutí (§ 110 odst. 3 s. ř. s.). Na městském soudu tedy nyní bude, aby zrušil rozhodnutí žalovaného a vrátil věc žalovanému k dalšímu řízení, v němž žalovaný bude o DPH rozhodovat v závislosti na výsledku řízení věcně souvisejícího řízení o spotřební dani.

V novém rozhodnutí ve věci krajský soud rozhodne i o náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti (§ 110 odst. 2 s. ř. s.).

Na okraj Nejvyšší správní soud poznamenává, že ve věci dvou tak úzce skutkově souvisejících správních rozhodnutí, jakými byla rozhodnutí o spotřební dani a na ně

navazující rozhodnutí o DPH, je na místě obzvláště pečlivě zvažovat aplikaci ustanovení § 39 odst. 1 s. ř. s. o spojení žalob ke společnému projednání.

P o u ě n í : Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 24. září 2007

JUDr. Vojtěch Šimíček
předseda senátu